

Tóth Gy. László: Tormay Cécile: író vagy antiszemita?

2013 július 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az újabb vita kirobbanásának oka, hogy Tarlós István főpolgármester javaslatára, arról a Tormay Cécilről szándékoztak közterületet elnevezni, aki már 1937-ben meghalt. Horváth Csaba, az MSZP alelnöke és fővárosi frakcióvezetője és társai azonnal támadásba lendültek.

Az MSZP könnyűsúlyú politikusa egy antifasiszta „akciózás” után már „szélsőséges nézetekre” vevőnek nevezte azt a főpolgármestert, aki három éve heroikus és sikeres küzdelmet folytat Budapest város működtetése érdekében.

Jó adag cinizmus szükséges ahhoz, hogy az SZDSZ-es városromboló Demszky Gábort kiszolgáló Horváth Csaba most bármilyen kérdésben ítélkezzen. Már csak azért is, mert egyetlen megjegyezhető és nevetséges kezdeményezése, a budapesti közlekedés ingyenessé tétele is megbukott. Horváth most arról beszél, hogy Prohászka Ottokárral vagy Tormay Cécillel a Horváthhoz hasonló „tisztes emberek” soha nem ülnek egy asztalhoz. De vajon tudja-e Horváth, hogy miről beszél?

Az atlantista-cionista Népszava és a Hit Gyülekezetéhez köthető ATV véleményformálói (Bolgár György, Gerő Anrdás, Ungvári Tamás és a Political Capital szellemi kommandósai) szerint Tormay Cécile egyetlen és meghatározó tulajdonsága az volt, hogy antiszemita. A baloldaliak és liberálisok szerint (ezért) Tormay bár rossz író volt, a politikai elfogultságok nélkül ítélkeztek ennek az ellenkezőjét állítják, amit a Nobel-díjra történő jelölése is alátámaszt. A balliberális politikai-gazdasági elit zsoldjában álló értelmiségiek szerint Budapest az antiszemita Tormay jelölésével egyre messzebb kerül Európától. De biztos ez?

Létezik egyáltalán az az Európa, amelyikre a baloldali antifasiszta népfront tagjai és a doktriner liberális emberi jogvédők hivatkoznak? Kik testesítik meg a szolgalelkű balliberálisok által annyit emlegetett „mívelt” Nyugatot? Olyan középszerű politikai törtéteket, mint Viviane Reding, Neelie Kroes, Hannes Swoboda, Guy Verhofstadt, Martin Schulz vagy Daniel-Cohn Bendit? Vagy olyan megnyomorodott lelkű, önimádó, identitászavarban szenvedő önmegvalósítók, mint Elfriede Jelinek, Hermann Nitsch, Andres Serrano vagy az USA-ban kiskorú megrontásáért jogerősen húsz évre ítélt Roman Polanski?

Közhely, hogy az európai kultúra legnagyobbjainak döntő része bizonyíthatóan antiszemita volt. Ezt csak a

m?veletlen, tanulatlan vagy teljesen elvakult emberek nem tudják. Illusztrációképpen néhány név: Aquinói Szent Tamás, Francis Bacon, Joseph Haydn, Luther Márton, Heinrich Heine, Karl Marx, Richard Wagner, Henry Ford, Arany János, Berzsenyi Dániel, Kölcsey Ferenc, Németh László, Liszt Ferenc, Vörösmarty Mihály, Móricz Zsigmond stb.

Ennek ellenére ?k az európai és a magyar kultúra kiemelked? képvisel?i ma is, és eddig nem akadt senki, aki nevük és életm?vük törlését, illetve eltüntetését kezdeményezte volna. Horváth logikáját követve, Luther Mártonnak jut hely a képzeletbeli asztalnál, de Prohászka Ottokárnak nem? Miért? Mi a különbség? Mindketten jelent?s egyházi személyiségek és antiszemiták voltak.

De közelítsünk másfel?l: vajon az állandó hivatkozásul szolgáló nyugati világban, akadnak-e olyan másod- vagy harmadrangú politikusok, akik fenyeget?ve próbálják elérni, hogy a felsoroltak neveit utcák vagy terek viseljék? Elképzelhet?-e, hogy Berlinben balliberális képvisel?k és értelmiségiek tiltakozzanak az ellen, hogy újabb terek és utcák viseljék az egyébként zsidó származású, de köztudottan antiszemita Marx vagy Heine nevét? Mi az oka a magyarországi balliberálisok rendkívül besz?kült, primitív és tudománytalan gondolkodásának? Nem képmutatás ez?

Tormay Cécile író volt és antiszemita. Nincs vagy/vagy. És van.

Vagy a magyarok más elbírálás alá esnek, mint a nációkkal kollaboráló franciák? Köztudomású, hogy a második világháborút megelőz?en Nagy-Britannia és az Amerikai Egyesült Államok lényegében semmit nem tett a zsidók megmentése érdekében. A nációk ajánlataira nem válaszoltak, az európai zsidók kitelepítését?l és befogadásától elzárkóztak. A holokauszt a német nációk m?ve volt, Németországban mégis a német szellemi élet óriásai között tartják számon antiszemita tudósok és m?vészek sokaságát, miközben Magyarországon komoly szellemi teljesítményt nyújtókat próbálnak kitörölni a nemzet emlékezetéb?l antiszemitizmusuk miatt.

Horváth Csabának és társainak csak akkor van erkölcsi alapjuk a tiltakozásra, ha az összes antiszemita azonos elbírálás alá esik.

Ez az ügy nem Tarlós István szégyene, hanem az esztelen gy?lölköd?ké, a pártkatonáké, a világot fekete-fehérben látó, önálló gondolkodásra és racionális elemzésre képtelen magyar balliberális politikusoké valamint a zsoldjukban álló erkölcstelen írástudóké.

MD 2013. VI. 26.

www.antidogma.hu

Ajánló

